

22.10.2013

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

(0090/2013)

Ärende: Motiverat yttrande från den nederländska andra kammaren över förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Enligt artikel 6 i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna får de nationella parlamenten, inom åtta veckor från den dag då ett utkast till lagstiftningsakt översänds, till Europaparlamentets talman och rådets och kommissionens ordförande lämna ett motiverat yttrande med skälen till att de anser att det aktuella utkastet inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Enligt Europaparlamentets arbetsordning har utskottet för rättsliga frågor ansvar för respekten för subsidiaritetsprincipen.

För er kännedom bifogas ett motiverat yttrande från den nederländska andra kammaren över ovannämnda förslag.

Det nederländska parlamentets andra kammare har undersökt om ovan angivna förslag är förenligt med subsidiaritetsprincipen, i enlighet med det förfarande som fastställts i detta syfte. Därmed har artikel 5 i EU-fördraget och protokoll nr 2 till Lissabonfördraget om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna tillämpats.

Jag vill med denna skrivelse uppmärksamma er på den nederländska andra kammarens bedömning. Identiska skrivelser har översänts till Europaparlamentet, rådet och den nederländska regeringen.

En majoritet i den andra kammaren anser att förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (COM(2013)0534) inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Kammaren instämmer i att det krävs effektiva åtgärder för att bekämpa bedrägerier med EU-medel, men anser att straffrätten framför allt är en nationell befogenhet och att det därför i första hand är de nationella myndigheternas uppgift att avslöja och lagföra sådana brott. Kammaren anser att kommissionen inte i tillräcklig omfattning har påvisat vilket mervärde som uppstår genom inrättande av en ny EU-myndighet för utredning och lagföring av brott enligt straffrätten. Kammaren skulle föredra att unionen riktade in sig på att förbättra och stärka Olafs oberoende, effektivitet och ändamålsenlighet samt samarbetet med medlemsstaterna i stället för att rentav försvaga dessa aspekter, vilket kommissionens förslag skulle innebära. I sin konsekvensbedömning konstaterar kommissionen visserligen att medlemsstaterna inte gör nog för att bekämpa bedrägerier med EU-medel, men den motiverar inte detta i tillräcklig omfattning. Olafs rapporter underbygger inte heller denna ståndpunkt tillräckligt.

Den andra kammaren framhåller också att bedrägerier i regel förekommer på nationell eller lokal nivå, och att adekvat bekämpning av dem är beroende av beslutsamma insatser på denna nivå.

De befogenheter som tilldelats Europeiska åklagarmyndigheten är också för omfattande och bör reserveras för de nationella myndigheterna. Vad avser de exklusiva befogenheter som ska tilldelas åklagarmyndigheten finns det en risk för att lagföring av brott på nationell nivå kommer att motverkas, vilket delvis beror på att det inte är klart hur långt definitionen ”unionens finansiella intressen” utsträcker sig. Europeiska åklagarmyndigheten skulle dessutom ha befogenhet att ålägga nationella myndigheter att underlätta de europeiska utredningarna, och i det sammanhanget skulle det uppstå en risk för att dessa utredningar sker på bekostnad av nationella prioriteringar och av nationella bedömningar av hur man ska sätta in utredningsresurser för att bekämpa bedrägerier så effektivt som möjligt. Europeiska åklagarmyndighetens åtgärder kan därmed likaledes medföra konflikter i förbindelserna med de nationella straffrättsliga myndigheterna. I kommissionens förslag anges det inte heller hur man ska lösa en konflikt i en sådan situation.

Vidare anser den andra kammaren att optimalt utnyttjande av befintliga nationella och europeiska förfaranden erbjuder tillräckliga möjligheter för effektiv bekämpning av bedrägerier med EU-medel. Kommissionen bör optimera de befintliga mekanismerna inom ramen för Eurojust och Olaf för att dessa bedrägerier ska kunna bekämpas effektivt.

Kammaren skönjer likaså ett mervärde i ett kontinuerligt samarbete mellan medlemsstaternas

nationella utrednings- och åklagarmyndigheter.

Av ovanstående skäl bedömer det nederländska parlamentets andra kammare att förslaget om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten strider mot subsidiaritetsprincipen.